

List učenika Osnovne škole Josipa Antuna Čolnica

Broj 16

VANUŠAN

Lipanj 2014.

Ana Nikolić

Angelina Perić

Antonela Jurić

ODLIKAŠI

naši ...

Antonija Skender

Borna Papratović

Ivona Ćurković

Kristina Gvozdanović

Lea Posavčević

8.a
razred

Martina Levanić

Ana Balog

Antonija Barišić

Ivan Rončka

Branimir Barišić
Jaman

Nikolina Barišić

8.51 razred

Abigajla Benički

Karlo Novaković

Lea Elveđi

Teodora Katarina
Valjetic

Matea Žulj

Dragi naši čitatelji!

Evo nas ponovno, kako se približava kraj školske godine, približava se i dan kada ćete i vi dobiti svoj primjerak Vrutka. I ove godine novinarska skupina se potrudila prenijeti vam najvažnije događaje koji su se dogodili ove školske godine.

U ovom broju Vrutka donosimo vam intervju, zabavne članke, pjesničke i likovne radove, zanimljivosti, rezultate natjecanja, pjesme naših osmaša od kojih se opraštamo ove godine i još puno toga. Nadamo se da ćete uživati čitajući list.

Pozdrav, vaše novinarke! 😊

V R U T A K

Impressum

**List učenika OŠ J. A. Čolnica, Đakovo
Đakovo, lipanj 2014., broj 16.**

Izdavač: OŠ J. A. Čolnica, Đakovo
Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, 31400 Đakovo

Za izdavača: ravnatelj Darko Dujmović, prof.

Glavni urednici: Mario Racić, Zvonko Belvanović,
Ivana Ivić.

Uredništvo učenica: Ivana Svalina (6. a),
Lora Rajković (6. a), Carla Goluža (6. b), Jelena
Barišić (6. b), Marija Zrakić (6. b), Ana Delić
(6. b), Manuela Kelava (7. b), Lea Popović Basta
(7. b), Natalia Popović (7. b), Tea Pavković (7. b)

Naslovnicu ilustrirale: Lucija Beljan 8. c,
Martina Levanić 8. a

Grafičko oblikovanje i dizajn: ADVANCEmedia
Artis d.o.o., Vijenac k. A. Stepinca 29, Đakovo

SADRŽAJ

Odlikaši naši	2
Urednice, impressum	3
Razgovor s ravnateljem	4
Ekološka grupa	5
Događanja u školi	6
Učnički radovi - razredna nastava	8
Dan škole	10
Najučenica generacije	11
8. a, 8. b	12
Uspjesi učenika, Lidrano	14
Sportski uspjesi	16
8. c, 8. e	18
Događanja u školi	20
Učnički radovi - predmetna nastava	22
Razgovor s Ivanom Žeravicom	24
8. s1, 8. s2	26
Lajk za prijateljstva učenika i učitelja?	28
Razbibrigalice	30
Odlikaši naši	31

Razgovor s ravnateljem

I ove godine želimo preko školskog lista dati kratki pregled svega važnoga što se dogodilo u našoj školi i oko nje. Naravno, najkonkretnije odgovore može nam dati ravnatelj naše škole, profesor Darko Dujmović. Stoga smo ga zamolili za razgovor.

Ove godine provedeno je vanjsko vrednovanje naših osmaša iz fizike i povijesti. Imamo li kakvih povratnih informacija?

Radi se o projektu razvoja završnih ispita na kraju obrazovnih ciklusa koji provodi Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Ovdje se dakle radi o ispitivanju razine znanja manjeg broja učenika 8. razreda koji predstavljaju uzorak na temelju kojega bi se u budućnosti izradili ispiti za sve učenike 8. razreda. Tek tada moći ćemo govoriti o rezultatima mjerenja učeničkog znanja koji su jedan od indikatora kvalitete škole i obrazovanja u cjelini.

Kako se naša škola nosi s ovim teškim vremenima krize koji nikako da nas zaobiđu?

U kojem smjeru ide Hrvatska kada je riječ o ulaganjima u obrazovanje, koje zemlju može izvući iz krize, najbolje govore brojke. Rekordne 2009. godine za obrazovanje u Republici Hrvatskoj je izdvojeno 4,33 posto BDP-a. Od 2010. godine na ovamo bilježi se stalni pad izdvajanja za obrazovanje tako da je on trenutno ispod 3 posto BDP-a. Budući da se Hrvatska ne može pohvaliti visokim BDP-om, nominalno iznos sredstava omogućuje nam preživljavanje u postojećim prostornim uvjetima i sa postojećom opremom koja je svakim danim starija i u tehnološkom smislu nije u skladu s vremenom u kojem živimo.

I ova je generacija osmaša puna izvanrednih učenika. Nažalost, dva-tri mjeseca pred upise u srednju školu Ministarstvo mijenja kriterije bodovanja za upis u srednje škole. O čemu je riječ?

Prvo želim čestitati učenicima koji završavaju osnovnu školu na njihovim sjajnim rezultatima. Mnogobrojni su odličaši koji uz izvrsne ocjene iz redovnih i izbornih predmeta imaju sjajne rezultate na županijskim i državnim natjecanjima. Česte promjene pravila u sustavu nisu poželjne i uglavnom zbunjuju sve sudionike, osobito učenike i roditelje. No, unatoč promjenama kriterija za upise, želim naglasiti da se svaki trud uvijek isplati i u tom smislu pozivam učenike i njihove roditelje da u sustavu obrazovanja uvijek nastoje prepoznati vrijednosti ponuđenih školskih i izvanškolskih programa, koje ponajprije pomažu njima samima u jačanju sposobnosti i vještina radi postizanja vlastitih ciljeva, a dugoročno se višestruko vraćaju i društvu u cjelini.

Ministar najavljuje uvođenje građanskog odgoja u škole. Mislite li da će GOO biti koristan učenicima i hoće li biti otpora kao i oko zdravstvenog odgoja?

Građanski odgoj u školu će se uvoditi postupno. Prvi će ga iduće godine kao poseban predmet dobiti šestaši, a slijedeće 2015./2016. školske godine imat će ga šestaši i sedmaši, da bi se zaključno treće godine implementacije građanskog odgoja on predavao svim učenicima od šestog razreda osnovne do drugog razreda srednje škole. Učenici od 1. razreda osnovne do zaključno 5. razreda učit će o građanskom odgoju u sklopu drugih predmeta i sata razredne zajednice. Cilj uvođenja građanskog odgoja u škole je podučiti učenike da opstanak demokracije ovisi o aktivnom sudjelovanju građana u odlučivanju na svim razinama od razredne i školske do lokalne, nacionalne i europske. Učenici će u 6. razredu obraditi šest tematskih cjelina u sklopu kojih bi trebali učiti o svojim pravima i odgovornostima, ravnopravnosti, pravu i pravednosti, izborima u razredu, kulturnim razlikama, pravu na različitost, zaštiti okoliša... Apsolutno podržavam uvođenje građanskog odgoja i ne očekujem otpore.

Nakon četiri godine biraju se novi udžbenici. Kakva je procedura oko izbora udžbenika?

Nakon objave Kataloga obveznih udžbenika i pripadajućih dopunskih nastavnih sredstava 15. svibnja, školski stručni aktivni će, uz prethodno mišljenje Vijeća roditelja u vezi s prihvatljivošću cijene, donijeti odluku o odabiru udžbenika koji će biti u uporabi sljedeće četiri godine. Konačna lista odabranih udžbenika i pripadajućih dopunskih nastavnih sredstava obvezuje nas na primjenu istih u svim razrednim odjelima jednog razreda uključujući i pripadajuće područne škole. Konačne liste odabranih udžbenika bit će objavljene na mrežnim stranicama škole i na svim oglasnim pločama u školi, kako bi učenici i roditelji na vrijeme znali koje naslove trebaju nabaviti za sljedeću školsku godinu.

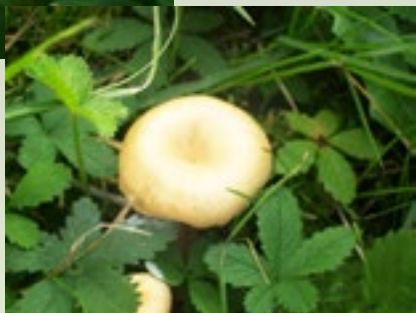
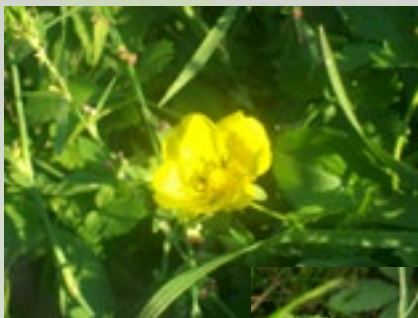
Tijekom godine provodila se rekonstrukcija krovništva naše matične škole. U kojoj su fazi radovi?

Rekonstrukcija krovništva matične škole u Đakovu započela je u prosincu 2013. godine. Tridesettri godine stare salonitne ploče zajedno sa krovnim prozorima, zamjenjuju se novim prozorima, termoizolacijskim materijalima i pokrovnim rebrastim limom. U prvoj fazi rekonstrukcije obnovljena je sjeverna strana krovništva. Radove je izvela osječka tvrtka „Ukras“, a sredstva u iznosu 142.346,25 kn osigurana su iz županijskoga proračuna. Radovi će se nastaviti i u slijedećem razdoblju u skladu sa raspoloživim sredstvima, do okončanja rekonstrukcije.

Hoće li područna škola u Satnici zajedno s Gašincima uskoro postati samostalna škola?

Skupština Osječko-baranjske županije donijela je na 3. sjednici 25. srpnja 2013. godine Odluku o osnivanju Osnovne škole Satnica Đakovačka. Nakon toga donešen je privremeni statut škole u osnivanju. Izvršeni su radovi unutar škole na uređenju i opremanju potrebnih prostora za rad ravnatelja, tajnika i stručne službe. Zaključno se čeka da predstavnici Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta izvrše uvid u prostorne i kadrovske uvjete te stanje opremljenosti škole. Dakle, konačnu odluku o tome hoće li i kada će škola početi djelovati kao samostalna donosi Ministarstvo.

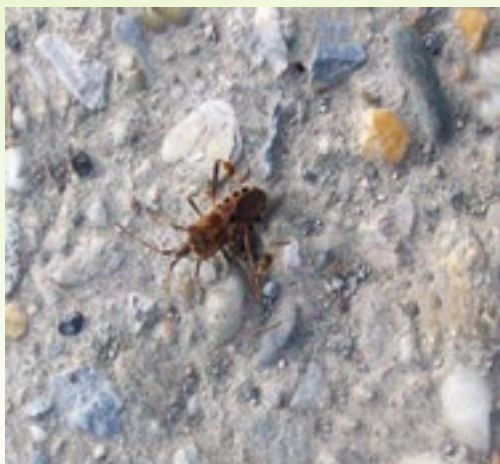
Priroda je i u našem gradu

I ove školske godine u našoj školi se odvijao rad ekološke grupe, koju su činili učenici osmih razreda. Cijele školske godine bili su vrlo kreativni, snalažljivi i aktivni. Brinuli su se o interijeru škole, obilježavali eko-datume, uređivali panoe, hranili ptice, izrađivali eko odjevne predmete. Obilježavali su Dane jabuka, izrađivali ušecerene jabuke te ih izložili u holu škole povodom Svjetskog dana hrane. Povodom božićnih i uskršnjih blagdana izrađivali su ukrasne predmete te tako uljepšali cijelu školu.

Tijekom cijele školske godine provodili su projekt „Priroda živi i u našem gradu“ i bili vrlo iznenađeni raznolikošću živih bića u našem gradu. Ta raznolikost živih bića tj. zelena područja urbanih sredina, omogućuju nam da naučimo puno o prirodi i njezinoj zaštiti i tako djelujemo na obnovi i očuvanju bioraznolikosti u neposrednom okruženju. Da je naš grad uspio sačuvati tu bioraznolikost za buduće generacije pokazuju naše brojne fotografije.

Lea Bradarić, 8. b

Događanja u školi

Civilizacije prvih pisama u školskoj knjižnici

Nakon obrađene teme Civilizacije prvih pisama učenici petih razreda u školskoj su knjižnici imali priliku pisati hijeroglif, kinesko pismo, arapsko, hebrejsko, glagoljicu ... Naime, u planu i programu povijesti petog razreda nalazi se tema Civilizacije prvih pisama. Učenici su na nastavi povijesti učili o nastanku prvih pisama, narodima koji su ih koristili, predmetima na kojima su pisali i slično.

Da bi učenje bilo zanimljivije, u rad se uključila i školska knjižničarka koja je pripremila razna pisma te poslovice koje su učenici pisali na malim kartonima na pismu koje im se činilo najzanimljivije. Naravno, najviše učenika se odlučilo pisati hijeroglif. Tako smo uz zabavu, crtanje, bojanje i pisanje ponavljali nastavnu temu iz povijesti. Na kraju smo radove plastificirali i tako dobili zanimljive označivače stranica koje će učenici koristiti čitajući lektiru ili udžbenik iz povijesti.

Carla Goluža, 6. b

Šesti razredi u katedrali

U petak, 9. svibnja 2014. godine, učenici šestih razreda sudjelovali su u izvanučioničkoj nastavi u kojoj su saznali nešto više o đakovačkoj katedrali i Središnjoj nadbiskupijskoj i fakultetskoj knjižnici. U kripti katedrale, učenici su saznali da su tu sahranjeni mnogi naši biskupi, učenicima svakako najzanimljiviji Josip Juraj Strossmayer te biskup po kojemu naša škola nosi ime Josip Antun Čolnić. O tome nam je govorio župni vikar Josip Levaković. Na koru katedrale saznali smo puno o orguljama od Ivana Rakonce koji nam je svirao na orguljama, a učenici su ga popratili pjesmom. Po Nadbiskupijskoj knjižnici proveo nas je knjižničar Mario Kovač, a učenicima je svakako najzanimljivija bila prostorija s knjigama koje je u rukama držao i čitao Josip Juraj Strossmayer.

Ivana Svalina, 6. a

Četvrti razredi upoznali Meštrovića

Životi djela najvećeg hrvatskog kipara 20. stoljeća upoznali su učenici četvrtih razreda posjetivši Spomen-galeriju Ivana Meštrovića u Vrpolju. Njegove su skulpture u povodu 130. obljetnice rođenja nakratko posuđene iz mnogih muzejskih institucija kako bi ih u Meštrovićevu rodnom selu uživo mogli vidjeti današnji stanovnici umjetnikova zavičaja.

Učenici su sa zanimanjem pratili izlaganje galeristice koja je ispričala kako je Meštrović još kao njihov vršnjak i kiparski šegrt, slijedeći svoj talent, krenuo na školovanje. Život ga je odveo u svijet - preko Beča, Pariza i Rima do Sjedinjenih Američkih Država. Stvaralaštvo mu je, međutim, prožela vječna čežnja za majkom i domovinom. O tome svjedoče i motivi njegovih skulptura: Majka u razmišljanju, Povijest Hrvata, Majka uči dijete moliti, Majka doji dijete, Materinstvo...

Osim spomenutih, česti su biblijski motivi. Učenici su vidjeli Meštrovićeve odljeve u bronci, skulpture u mramoru, glini i drvetu. Doznali su i da je njegovo obrazovanje pomagao đakovački biskup Strossmayer.

Bilo je to bogato kulturno iskustvo za naše četvrtaše, prvu skupinu iz Đakova koja je posjetila Galeriju. Da bi i putovanje do Vrpolja 10. rujna bilo jednako uzbudljivo, pobrinule su se njihove učiteljice: Ljiljana Balekić, Zorica Bagarić-Šušak i Pera Vranaričić, koje su za prijevozno sredstvo odabrale djeci stran i zanimljiv "šinjobus".

NS sedmih razreda

Osmi razredi u Vukovaru

Ove godine učenici osmih razreda posjetili su Vukovar. Ova izvanučionička nastava izvedena je 11. listopada, a u pratnji velikog broja učenika (njih čak 128) bili su ravnatelj, njihovi razrednici i učitelji povijesti. Nastava se uvijek planira za sredinu mjeseca listopada kako bismo obilježili godišnjicu pogibije legendarnog zapovjednika Trpinjske ceste Blage Zadre (16. 10. 1991.). Novost od ove godine je posjet vukovarskoj vojarni, odnosno Memorijalnom centru Domovinskog rata.

Učenici su bili osobito zainteresirani ovim dijelom posjete jer su doznali mnoge pojedinosti o oružju koje se koristilo u Domovinskom ratu i posebice što su mogli ući u unutrašnjost pojedinih borbenih vozila. Naši domaćini u Vukovaru su bili sretni ponovno nas ugostiti zbog prekrasnih iskustava proteklih godina, a i ova generacija je nastavila dojmljiv niz. Zato nam nije preostalo ništa drugo nego obećati novi posjet sljedeće godine!

Ana Delić, 6. b

Posjet policijskoj postaji u Đakovu

Nakon što smo marljivo odradili dva školska sata, krenuli smo u Policijsku postaju Đakovo. Tamo su nas ljubazno dočekala tri policajca. Proveli su nas kroz postaju te nam sve lijepo objasnili. Kada smo pregledali prizemlje, izašli smo na dvorište. Tko je htio mogao je sjesti na policijski motocikl. Poslije su nam pokazali policijske automobile. Upalili su sirene. Nakon toga smo pregledali kat postaje. Posebno mi se svidjela soba za slikanje i prepoznavanje. Išli smo po grupama da ne napravimo gužvu. Kada smo se svi izredali, otišli smo u jednu prostoriju gdje smo imali prezentaciju o uzimanju otisaka i policijskim istragama. Poslije smo svi dali otiske. Otišli smo van i sačekali dok se svi ne skupimo. Policajci su nas pohvalili. Nama je bilo jako drago zbog toga. Odlučili smo da ćemo svima pričati o ovoj posjeti. Sretno i veselo smo se uputili našim kućama.

Maja Mijakić, 4. a

POLICIJA

*Policija se brine za red i mir,
ona je brza i spretna,
pa su djeca sigurna i sretna.*

*Policija ima teškog rada,
zato što po ulicama lopove ganja.
Policajac biti je velika čast,
jer sigurnost je uvijek uz vas.*

MISLAV ŠIMIĆ, 4. b

Lana Mišetić, 1. a

MOJ ZAVIČAJ

*Moj zavičaj svoje čari ima.
Moj zavičaj sviđa se svima.*

*U moj zavičaj vraćaju se rode.
U mom zavičaju sve se polako budi.*

U mom zavičaju uživaju ljudi.

JOSIPA GUDELJ, 2. a

PROLJEĆE

*Prolazi zima
Budi se priroda*

*Vraćaju se ptice iz toplijih krajeva
Medvjedi se bude iz zimskoga sna
Cvatu jaglaci i visibabe*

*Trava se zeleni, a vočke cvatu
Najljepše mirišu jorgovani u proljeću
Svi ljudi se raduju suncu*

*Na đakovačkim gnijezdima vratit će se rode
Djeca će se radovati igrama i prirodi.*

David Ivić, 2. a

PJESMA O ZAVIČAJU

*Ja živim
u nizinskom zavičaju.*

*U njemu je
kao u rajju.*

*Ratar zemlju ore,
zeleni se njegovo polje.*

*Pšenica i kukuruz žuti,
da se ratar ne naljuti.*

*Stočar se o stoci brine
sve od zore do noćne tmine.*

*Čisti, hrani, pazi, voli,
i Bogu se dragom moli.*

*Zavičaju mili moj,
tebe voli cijeli, narod tvoj!*

ANA SUČIĆ, 2. a

MONOLOG CRVENE JABUKE

*Ja sam crvena jabuka. Jako sam slatka.
Voljela bih da me pojede neko tužno dijete,
pa da ga razveselim svojom slatkoćom.
Znam da slatko uvijek rješava probleme,
barem kod djece. Voljela bih da me
pojedenu bace u rijeku u tako u miru
putujem, putujem i dospijem u plodno tlo.
Nadam se da će tako i biti. Zato sve vas
tužne čekam ja slatka jabuka.*

Maria Lozić, 4. c

Marijana Vukić, 4. b

JESEN

*Jesen je zlatna,
Jesen je bogata.
Jesen je šuštava,
Jesen je puna plodova.
Jesen je kišovita,
Jesen je raznolika.
Jesen je lijepa,
Jesen je slijepa.*

Ivana Dragić, 4. b

Paola Skender, 2. b

Katarina Petričević, 2. b

SVAKA KAP JE VAŽNA

*Pitate se zašto je svaka kap važna? Sada ćete to saznati.
Ljudi ne bi mogli živjeti bez vode. Jer kada bi nestala, svi
bi umrli od žeđi. Dragi ljudi, zato nemojte bacati smeće
u potoke, mora, jezera.. Taj otpad zagađuje okoliš te šteti
ribama i ostalim životinjama. Molim vas čuvajte prirodu!*

Marija Jaman, 3. a

David Kataj, 4. b

TULIPANKO

Došlo je dugo očekivano proljeće. Drveće je procvjetalo i propupalo zajedno s ostalim biljkama. Samo još ja, cvijet Tulipanko nisam procvjetao. Ostao sam zarobljen u tami zemlje. Kroz pore u zemlji čuo sam ostale cvjetove u prirodi. Postao sam zavidan. Dok oni uživaju u prirodi i ljepotama proljeća, ja sam još uvijek pod hrpom zemlje. Postao sam nestrpljiv i jedva sam čekao izlazak na svježiji zrak i susret s prijateljima. Počeo sam razmišljati o svom životu. Život cvijeta toliko da ga se ne smije uzalud proživjeti.

Svojim postojanjem usrećujemo ljude oko sebe. Najveća je sreća kada možeš usrećiti druge. Čuo sam kako se prolaznici dive mojim prijateljima. I dok sam tako budan sanjario... osjetio sam svježiji zrak i zrake Sunca. Iznenadio sam se. Oduševio! Ostao bez riječi. Ugledao sve ono o čemu sam sanjao – Sunce, drveće, prijatelje cvjetove. Slušao sam cvrkut ptica i djecu u zanosu igre. Sve je bilo veselo, razigrano, zabavno. Uživao sam tako neko vrijeme. Sve dok nije došla Iva i...

Iva Perić, 3. a

Carmen Pranjković, 3. a

TKO IMA KOGA

Hrast ima list,
A slikar kist.

Đaci petice,
A livade krijesnice.

Zima ima snjegovića,
A seka malog medvjedića.

Mama ima cvijet,
A djeca cijeli svijet.

MAJA MIJAKIĆ, 4. a

Zara Šimić, 4. b

Marija Jaman, 3. a

VOLJENI ZAVIČAJ

Volim tebe zavičaju
ravnico puna cvijeća i drveća.

Volim tvoje šume, polja,
livade i voćnjake.

Volim tvoje životinje
što ti šume krase.

Volim tebe ravnico moja
kad te krasi puno boja.

IVA MIJAKIĆ, 2. a

Iva Perić, 3. a

ZUJAVI RAZGOVOR

Bumbar : -Što to zuji oko cvijeta?

Pčela : -Sigurno nam netko smeta.

Bumbar : -Što li želi, što li želi?

“Igrati se s vama”- Muha veli.

Bumbar : -Dođi tada k nama ti

Pa ćemo se igrati.

Pčela : -Ali ima jedna greda,

Strašni nas medo gleda.

Muha : -Nema frke neka gleda,

Evo njemu tegla meda.

MARIJA PILIPOVIĆ, 4. a

DAN ŠKOLE: Uvijek jedinstven i maštovit program

I ove godine obilježili smo naš Dan škole. U dopodnevним satima u našoj dvorani odvijala su se sportska događanja. Odigravale su se utakmice u odbojci, rukometu i nogometu, a cijelo vrijeme bilo je veselo na tribinama.

U večernjim satima održana je i Svečana akademija u Hrvatskom domu. Uz uvodne pozdrave, ravnatelj Darko Dujmović rekao je da našu školu ove godine pohađa 830 učenika raspoređenih u 44 razreda, što potvrđuje da se broj djece nažalost i dalje smanjuje. Ipak, posebno smo ponosni na učenike koji su zahvaljujući svom znanju i trudu osvojili prva, druga i treća mjesta na županijskim natjecanjima. To pokazuje da znamo, hoćemo i možemo uvijek biti bolji, zaključio je ravnatelj. Uz bogat glazbeno-scenski nastup učenika naše škole, predstavljeni su i naši učenici kojima se posebno ponosimo. Ravnatelj Darko Dujmović najboljim je učenicima za odličan uspjeh i uzorno vladanje u svih osam godina uručio nagrade, a onima koji su ostvarili izvrsne rezultate na županijskim natjecanjima i njihovim mentorima - pohvalnice. Proglašena je i najbolja učenica generacije, a to je Lena Dunderović, učenica 8. c razreda.

Glazbeni je program nosio Veliki zbor sjajnim izvedbama, nastupili su mali i veliki recitatori, mali lutkari i dramska skupina, dvije učenice na pijaninu, publika je vidjela i dva samostalna scenska nastupa, a šećer na kraju svečanosti bile su rasplesane Iskrice. Dobrom dojmu dvorane, koja je svaku točku na pozornici pratila srdačnim pljeskom, pridonijela je i zanimljiva scenografija.

LENA DUNĐEROVIĆ

NAJUČENICA GENERACIJE

VRUTAK
lipanj 2014.

sportašica i odlikašica iz 8.c

Najveća želja?
Profesionalno se
baviti rukometom i
proputovati svijet.

Izbor za najbolju učenicu motivira me da se i dalje nastavim truditi i učiti

Vrutak: Koliko vremena provodiš učeći? Koji predmet najviše učiš?
Lena: Učim dosta, sve ovisi o količini gradiva koje mi se nakupi. Najviše učim kemiju i povijest.

Vrutak: Misliš li da je konkurencija bila jaka? Tko je bio tvoj favorit?
Lena: Da, svi smo odlični i uzorni učenici s puno aktivnosti i natjecanja. Očekivala sam da će izabrati Mislava Petrovića jer je imao super ocjene i sudjelovao na puno natjecanja.

Najdraži predmet?
Tjelesni.

Najdraži broj?
10.
Najdraža boja?
Ljubičasta

Vrutak: Imaš li neku posebnu tehniku učenja? Podvlačiš li važnije pojmove?
Lena: Nemam određenu tehniku. Učim na različite načine, najviše iz knjige, a bilježnicu pročitam. Važnije pojmove ne podvlačim jer mislim da je sve što piše važno. Bolje učim navečer.

Vrutak: Kakav je osjećaj biti najbolja među najboljima?
Lena: Nije to ništa posebno. Pobjeda me motivira da se i dalje nastavim truditi i učiti. Nastojat ću ostati odlična i u srednjoj školi, a željela bih upisati gimnaziju.

Knjiga ili film? Film.

Najdraže piće?
Ledeni čaj.

Čokolada ili čips?
Čokolada.

Najdraže jelo?
Lazanje.

Vrutak: Jesi li očekivala da ćeš biti izabrana za učenicu generacije?
Lena: Nisam. Vjerujem da su na pobjedu utjecale moje aktivnosti i natjecanja. Bila sam s recitatorima na Lidranu, te na natjecanjima iz biologije, kemije i rukometa. Okušala sam se prošle godine i u hrvatskom jeziku i geografiji.

Vrutak: Ostaje li ti nešto vremena za druženje s prijateljima?
Lena: Kako kad, ali skoro svaki dan imam rukometni trening, pa ih uglavnom tamo najviše vidam. Družim se s prijateljicama iz razreda, ali i sa svojim suigračicama.

Najdraži film?
LOL (Lots of Love).

Najdraža pjesma?
Let Her Go (Passenger).

Vrutak: Kako si se osjećala kad su te proglasili pobjednicom?
Lena: Bila sam jako iznenađena. Bila sam jako sretna, iako nisam mogla vjerovati da sam baš ja učenica generacije.

Vrutak: Kakvi su tvoji planovi za budućnost?
Lena: Prvo želim završiti gimnaziju. Dotad ću odlučiti što točno želim raditi i koje bi me zanimanje najviše ispunjavalo.

Najdraži sport?
Rukomet.

Idoli?
Domagoj Duvnjak i
Filip Jicha.

*Nina je manekenka prava
dok Maju od škole boli glava.*

Svi znaju za Tomu Češerka.

Marinović je prava plava zvjerka.

Glina glazbeni baš jako ne voli,

a Mazalo za Čokolino moli.

Matea naša samo bi se slikala i smijala,

Kikicu je dugo ljubav grijala.

Najinteligentnija je naša Prika,

a Borna je naš ponos i dika.

*“Je l' to pod tezu?”, Jaki kaže,
ma nema nam izjave od te draže.*

*Naša najluđa plavuša definitivno je Šara,
a od Mariofilove Milke nema ljepšeg dara.*

*Nives iz fizike “ne poštuje” rokove,
Martina na tjelesnom iz čučnja radi skokove,*

a Ena uvijek skriva nečije tokove.

I dok je Dorka fizičar pravi,

Pepo se samo nogometom bavi.

Vale je najbolja odbojkašica naša,

a Mejdi je najsmješniji od svih osmaša.

Dok Lei sve ide od ruke,

Neli matka zadaje teške muke.

Ove godine otišo je Niđo naš.

Nedostaješ nam puno, samo da znaš.

Eto, to je bilo ukratko i nek' se zna:

Voli vas najviše 8.a .

8.b

*Kraj školske godine stiže, rastanak je sve bliže.
Naša razrednica Boja se zove, učila nas je četiri godine ove.*

Prije Boje Đuro je bio, poštenju nas učio.

*U razredu nas dvadeset i devet ima,
svi se slažemo, kod nas sve štima.*

Došli su nam neki novi, zato smo još i bolji.

Ruška prva u imeniku stoji, toga se često boji.

Lea u glavi nove haljine kroji, dok Buzi zgibove broji.

Bruno glumiti voli,

Valentina da ne mora odgovarati se moli.

Čota se na stolici ljulja, Čala stalno nešto mrmlja.

*Tomiju tamburica česta je tema, za učiti biologiju
problema nema.*

Dragić se košarkom počeo baviti,

Mato će se nogometom proslaviti.

Galić se u zadnjoj klupi krije, i za svaku se glupost smije.

Buco trice puca, Daki pod povijesti muca.

*Janjić se znanstvenim problemima bavi,
i nove pokuse pravi.*

Kovi se ljubav mota po glavi, Loza se kanterom bavi.

*Ivona ne da da joj se kosa dira,
zbog toga se često naživcira.*

Mihalj voli pogub nabaciti, a Jadro nogomet razbaciti.

Martina svaku seriju gleda, njoj se nikada učiti ne da.

Matea sve što misli kaže, Miki u imenik petice slaže.

Jela se pod satom stalno smije,

Danči u rukama mobitel krije.

Nini pjevanje je u krvi, Svale iz razreda uvijek izađe prvi.

Maja plesačica je prava Jana ne bi zgazila ni mrava.

Petra nam ostala na kraju, da je mirna to već svi znaju.

*Osam godina najbolji smo bili,
osmijeh na licu nikad nismo krili.*

*Sad ponosno u srednju krećemo,
osmi be nikad zaboraviti nećemo.*

Borna četvrti u državi

Učenik naše škole i predstavnik naše Županije, Borna Papratović, sudjelovao je na 20. državnom natjecanju iz engleskog jezika i zauzeo odlično 4. mjesto.

Natjecanje je održano od 22. do 24. travnja 2014. u Zadru. Učenici su se natjecali po kategorijama, a Borna je u svojoj kategoriji (osnovne škole, 8. razred) imao 28 protivnika. Ispit se sastojao od više dijelova - prvi dan učenici su pristupili pisanom dijelu koji se sastojao od pisanja sastavka, slušanja s razumijevanjem, razumijevanja pročitaneog teksta i uporabe jezika.

Drugog dana natjecanja učenici su pristupili usmenom dijelu ispita. Mentorica Lana Matijaković iznimno je ponosna na svog učenika, kao i cijela škola. Borna čestitamo i želimo da i u budućem školovanju nastavi ostvarivati ovakve rezultate. Kratki osvrt na svoje sudjelovanje na Državnom natjecanju dao nam je i Borna. Naravno, na engleskom ...

English state championship

The championship took place in Zadar from April 22- April 24. I went there with my teacher Lana Matijaković. We departed at about nine o'clock in the morning.

When we arrived at the hotel 'Donat' I was placed in a room with a friend from Osijek. The room was very nice. It had two beds, a couch, a TV, a balcony, a wardrobe, a desk and a bathroom. The meals were served in a hall in the hotel. There was a buffet with different dishes and salads.

On April 23, after the test, we went sightseeing and saw many different churches, convents and monuments from the past. We also saw the famous Pozdrav suncu and Morske orgulje.

When it comes to the tests, they were pretty hard, they demanded precision, time management and a lot of knowledge. There were 28 components from different parts of Croatia who are also excellent at English.

The first part of the testing was a written exam (listening comprehension, reading comprehension, language in use and grammar). On the second day we all had an oral exam, which is speaking on different topics. I won the fourth place.

Učenici koji su postigli izvrsne rezultate na županijskim natjecanjima

I ove godine naša je škola postigla odlične rezultate na svim razinama natjecanja. Navesti ćemo samo one najuspješnije učenike i njihove mentore.

LiDraNo – za Državnu smotru predloženi su Antonija Skender (8. a) i Zvonimir Šturm (8. c) u kategoriji literarni radovi. Mentorica Boja Perić. U kategoriji novinarskih radova za Državnu smotru predloženi su Manuela Kelava (7. b) te Lea Popović-Basta (7. b). Mentorica Ivana Ivić.

Povijest – 2. mjesto na Županijskom natjecanju osvojila je učenica Ana Balog (8. s 1) u kategoriji 8. razreda. Mentor Mato Katalenić. 3. mjesto na Županijskom natjecanju osvojila je učenica Gabrijela Bušić (7. a) u kategoriji 7. razreda. Mentor Zvonko Belvanović.

Kemija – 3. mjesto osvojila je Lucija Bažant, učenica 7. a razreda. Mentorica Gordana Ljubej.

Njemački jezik – 2. mjesto na Županijskom natjecanju osvojio je Antonio Janjić (8. b). Mentorica Lana Matijaković.

Znanja o Crvenom križu i Prvoj pomoći – 5. mjesto na Međužupanijskom natjecanju osvojili su učenici 8. e razreda iz Širokog Polja u sastavu Tihana Ivešić, Sandra Mamić, Kristina Kovačić, Petra Zeko i Katarina Kedveš. Mentorica Judi Makonnen Rajnović.

Matematika – 3. mjesto na Županijskom natjecanju osvojio je Franjo Mindek, učenik 7. s razreda iz Satnice Đakovačke. Mentorica Mirjana Sukačić.

Engleski jezik – 1. mjesto na Županijskom natjecanju osvojio je Borna Papratović (8. a) te se plasirao na Državno natjecanje. Na Državnom natjecanju zauzeo je 4 mjesto. Mentorica Lana Matijaković.

Geografija – 3. mjesto na Županijskom natjecanju osvojio je Petar Karlić iz 7. c razreda. Mentor Goran Pinter.

Vjeronauk – 3. mjesto na Županijskom natjecanju te plasman na Nadbiskupijsko natjecanje. Ekipu naše škole činile su Antonela Jurić (8. a), Nikolina Sučić (8. b), Maja Mihalina (8. c), Mara Zrakić (8. c). Mentorica Mira Hanulak.

LidraNo

Deseti puta za redom Međuopćinska smotra LiDraNo održana je u organizaciji naše škole. I ovaj puta smotra je održana u Domu kulture Đakovo u utorak 21. siječnja 2013. godine. Bila je to prigoda da vidimo sve najbolje što škole u Đakovštini mogu ponuditi u literarnom, dramskom i novinarskom obliku.

Kao i obično, smotra je počela uvodnim umjetničkim programom učenika naše škole. Ove godine u program su nas uvele naše učenice Antonija Bradarić, Ana Ilakovac i Matea Veselinović sa svojim glazbenim točkama. Nakon toga se ravnatelj naše škole, ujedno i predsjednik Organizacijskog odbora, Darko Dujmović obratio svima prisutnima prigodnim pozdravom. Zatim je sve prisutne pozdravio i zaželio puno uspjeha u nastupu svim sudionicima gradonačelnik Zoran Vinković. Pozdrave je uputila i Ivanka Majbaum, povjerenica smotre, te objasnila pravila i propozicije.

Voditelji programa predstavili su nam tada i članove prosudbenog povjerenstva. Za scenski izraz (pojedinačno i skupno) povjerenstvo su činili: Ivan Kristijan Majić, Lidija Helajz i Danica Crnov.

Za literarni izraz članovi su bili: Stjepan Tomaš, Adam Rajzl i Vesna Karalić. Za samostalne novinare povjerenstvo su činili: Željko Vurm, Maja Muškić i Ivana Čatić.

A zatim su na red došli i učenici. Prvo su počeli scenski izrazi učenika, prvo pojedinačni, a onda skupni. Literarni i novinarski dio programa se tradicionalno održao u odvojenim prostorima. Natjecale su se gotovo sve škole iz Đakovštine tako da je parter Hrvatskog doma bio ispunjen natjecateljima, mentorima, ravnateljima, roditeljima i ostalim posjetiteljima. Kao i obično, smotra je organizirana i izvedena na kvalitetan način.

Ivana Svalina i Lora Rajković, 6. a

Uspjesi naših učenika na sportskim natjecanjima

Odbojkašice na Državnom prvenstvu

Odbojkašice – 1. mjesto u kategoriji 5. i 6. razreda na Županijskom natjecanju, 1. mjesto na poluzavršnici Državnog prvenstva te plasman na Državno prvenstvo koje će se održati od 5. do 7. lipnja 2014. godine u Vinkovcima.

Naša ekipa nastupila je u sastavu: Anja Jurić, Antonija Bradarić, Lora Rajković, Ivana Šimundić (sve 6.a), Dora Franjić, Ana Jelenčić, Julijana Kristić, Jelena Barišić, Marija Zrakić (sve 6.b), Ana Lozić, Lana Buršić, Petra Mikić, Tanja Karoli (sve 6.c), Marija Jukić (5.b). Ekipu je vodila nastavnica Anka Mlinarević.

Rukometašice - 3. mjesto na poluzavršnici Državnog prvenstva u kategoriji 7. i 8. razreda, a prije toga 1. mjesto na Županijskom natjecanju.

Voditeljice ekipe bile su Anka i Marija Mlinarević, a nastupile su: Lena i Inga Dunderović, Martina Goluža, Marina Milošević, Maja Mihalina, Lucija Beljan, Inga Ćurić i Anamarija Mihalj (sve 8. c), Angelina Perić (8. a), Marija Prskalo (7. c), Ivana Goluža (7. b), Ana Delić i Jelena Barišić (6. b).

Rukometašice – 2. mjesto na Županijskom natjecanju u kategoriji 5. i 6. razreda.

Uspjeh su postigle sljedeće učenice: Dora Franjić, Jelena Barišić, Marija Zrakić, Ana Delić, Ivana Mihalina (sve 6.b), Ana Lozić, Lana Buršić, Petra Mikić, Tanja Karoli, Ivona Fogadić (sve 6.c), Ivana Šalković (6. s), Mia Tokić (6. s), Ivona Duvnjak (5. s). Ekipu je vodila nastavnica Anka Mlinarević

Odbojkašice – 3. mjesto u kategoriji 7. i 8. razreda na Županijskom natjecanju.

Uspjeh su postigle sljedeće učenice: Iva Tokić, Sandra Fundek, Marina Milošević, Inga Ćurić (8. c), Valentina Mišura, Antonija Skender (8.a), Danijela Schell, Maja Talajić (8.b), Dora Franjić, Ana Jelenčić (6.b) i Ana Lozić (6.c). Voditeljica ekipe je učiteljica Anka Mlinarević.

Intervju s nastavnicom Ankom Mlinarević

S obzirom kako su naše rukometašice i odbojkašice i ove godine postigle zapažene rezultate, a mlade odbojkašice idu i na Državno prvenstvo u kategoriji 5. i 6. razreda, napravili smo kratki intervju s njihovom voditeljicom, nastavnicom Ankom Mlinarević

Vrutak: *Koliko dugo radite u našoj školi?*

Nastavnica: *Od samog početka rada ove škole.*

Vrutak: *Koji je najveći uspjeh koji ste do sada postigli s učenicima naše škole?*

Nastavnica: *Kada su rukometaši i rukometašice osvojili drugo mjesto na Državnom natjecanju.*

Vrutak: *Od kuda Vam silna energija da svake godine stvarate ekipe koje osvajaju natjecanja gdje god se pojave?*

Nastavnica: *Tu silnu energiju daju mi moji učenici, s kojima istinski dijelim njihovu sreću i zadovoljstvo kod dobrih rezultata i uspjeha.*

Vrutak: *Jesu li uvjeti u kojima radite dovoljni za još bolje rezultate?*

Nastavnica: *Iako su naši uvjeti sasvim solidni, naravno da uvijek ima prostora za bolje. Međutim, ima nešto važnije od uvjeta rada. Želja za radom, uzajamno razumijevanje, želja za treniranjem i bavljenjem sportom, zdravo življenje, podrška roditelja, to su recepti za prave uspjehe.*

Vrutak: *Koliko Vama i igračicama znači podrška s tribina koju imate kada nastupate u našoj dvorani?*

Nastavnica: *Jako nam puno znače igre u našoj dvorani i podrška s tribina od naših učenika, učitelja, razrednika i roditelja koji dođu podržati svoju djecu i navijati za našu školu.*

Vrutak: *Primijetili smo da su učenice koje Vi vodite, osim što su odlične sportašice, ujedno i uzorne učenice. Znači da sport i učenje mogu zajedno. Koji je Vaš komentar?*

Nastavnica: *Na prvom mjestu je učenje i uzorno ponašanje, a onda će rezultat već doći sam po sebi. Prije svakog natjecanja kažem djevojkama kako one predstavljaju svoju školu, svoje učitelje i roditelje, a ponekad čak i svoj grad ili županiju. Osim što se ponosim rezultatima, više se ponosim njihovim ponašanjem na terenu i izvan njega i jednoga dana, sigurna sam, da će postati prekrasne osobe. Kroz sport one i odrastaju, uče gubiti i pobjeđivati, stvaraju samopouzdanje, cijene suigrače i protivnike. Recimo, trenutno je kapetanica gradske ženske rukometne ekipe upravo učenica naše škole Lena Dunderović, odlična i uzorna učenica. Vidimo kako treniranje i učenje idu zajedno.*

Vrutak: *Znamo da vodite i izvannastavnu aktivnost kao što je korektivnu gimnastiku. Recite nam o čemu se radi.*

Nastavnica: *Već drugu godinu provodimo program kinezioterapeutske vježbe ili korektivnu gimnastiku, dva sata tjedno. Polaznici su učenici predmetne nastave. Program obuhvaća korekciju skolioze, kifoze, nepravilnog držanja tijela, spuštenih stopala. Osim redovne nastave i slobodnih aktivnosti, učenici naše škole mogu biti polaznici univerzalne sportske škole za razrednu nastavu gdje vježbaju dva sata tjedno.*

Vrutak: *Poruka za kraj za sve naše učenike sportaše.*

Nastavnica: *Želim im poručiti kako idu u školu koja ima odlične uvjete za sportske aktivnosti. Zato se trebaju baviti sportom prije svega zbog svog zdravlja i stvaranja navike svakodnevnog vježbanja. Neka im starije generacije budu uzor. Naša je škola dala temelje današnjem gradskom odbojkaškom klubu koji ulazi u 1. A ligu, a naše učenice Mira Bušić i Ivana Sučić istaknute su igračice.*

Lora Rajković i Ivana Svalina, 6. b

8.0.C

Zbog nas u zbornici ludnica je prava,
Kaže nam Kopic da ga stalno goli glava.
Al' da smo najbolji sigurna je stvar,
Iako je u nas vječiti darmar.
A sad razred predstaviti treba,
Antinac prvi u imeniku vreba.
Krasopisima Babac ukrašava školu,
Lucka u rukometu praši po голу.
Đani bicikl po Jošavi traži,
A princezu Chingy živciraju laži.
Dilber cure po školi ganja,
Lena se smije i dok sanja.
Inga laprdaša je mala,
Sandri odbojka je šala.
Martina na Justina polaže prava,
Klobino beat-boxanje je strava.
Kruno drijema cijelo vrijeme.

Neno je "mačak" tu nema dileme.
Grafite Bruno crta vješto,
David u nevolje upada često.
Maja kao gepard trči,
Anamarija se oduvijek s reketom muči.
Milky njemački špreha lako,
Marina hranu voli jako.
Luka titulu prvaka nosi,
Sanja se znanjem fizike ponosi.
Domo se curama uvaljuje,
Šima counter razvaljuje.
Marcel šaljiv je baš,
Zambul-aga Zwone je naš.

Iva se oko kemije mnogo trudi,
Veki za curama ludi.
Nina bubnjarica je naša,
Marku lega-lega nosi Maša.
Od Ljilje i Marije do Kopića smo stigli,
Puno smo im puta živce digli.
Al' svi smo sjajni poput krijesnica,
Razred s pet zvjezdica.
Za kraj još treba reći ovo:
Uspomena je stotina,
Ipak smo ovdje mnogo godina.
Bili smo tu dok je Sunce sjalo,
Dok je mnogo suza palo.
Bili smo jedna nacija,
A ostali jedna jedina neponovljiva
GENERACIJA.

8.0.C

STIGAO JE I ZA NAS KRAJ!

MI SMO 8.E

I REDOM ĆEMO PREDSTAVITI NAS SVE!

PATRIK ZBIJAT' ŠALE VOLI,

A U UČENJU NIJE U FORMI.

ANA PRIJATELJICA SVIMA,

KAD SE NASMIJE SVEMIR ZABLISTA.

S TIHANOM ŠALU NA STRANU,

UČENJE JOJ JE KAO NA DLANU.

IVANA KLAVIR SVIRA,

S PRSTIMA NOTE BIRA.

KEDVEŠICA FIZIKU VOLI,

ALI KAD KRENE ODGOVARAT GLAVA JU ZABOLI.

KRISTINA OČI PLAVE IMA,

KAD POGLEDA S NJIMA SVIDI SE SVIMA.

SANDRA POVJESNIČAR PRAVI,

HITLERA UDARA PO GLAVI.

MANDIČKI SU HRANA I ČOKOLADA SVE,

JER ONA IZUZETAK JE.

LEON JE SNAŽAN,

PA SE PRAVI VAŽAN.

LARA SOLO PJEVAČICA JE NAŠA,

KAD ZAPJEVA PUKNE ČAŠA.

KAD SI TUŽAN I KAD SI U BEDU,

POZOVI PETRU I SVE ĆE BITI U REDU.

VANESSA NAŠA ZA MEĐIMURJE POŠLA,

NEK' JOJ JE SREĆA UVIJEK DOBRO DOŠLA.

UTEKLA NAM JANA NAŠA,

AL SE U JELISAVCU DOBRO SNAŠLA.

OD 1. DO 4. UČITELJICA IVANA JE BILA,

VADILA NAM ZUBE KAO DOBRA VILA.

4 RASKE BILE SU S NAMA

JEDINO JE SONJA OSTALA DO KRAJA.

SVI SMO NAJ, ŠKOLI JE KRAJ

ZATO MOZAK NA PAŠU

.....UŽIVAJ!

Događanja u školi

Ljubav se dijeljenjem množi

Božićna radionica Marije Miholjek s četvrtasima

Naše je četvrtase uoči adventa razveselio posjet novinarkе i voditeljice Dnevnika Nove TV, Đakovčanke Marije Miholjek. Vrativši se u klupe u kojima je provela djetinjstvo, s djecom je izrađivala božićne ukrase snjegoviće, prisjećala se brojnih školskih uspomena i razgovarala s učenicima o pravim vrijednostima Božića; prijateljstvu, zajedništvu i pomaganju.

Marijino druženje s cijelom generacijom četvrtasa snimila je kamera, a osim kamere i mikrofona, zanimanje učenika privukao je timski rad cijele TV ekipe. Uz uzbuđenje zbog dolaska Televizije, djecu je motivirao i humanitarni cilj jer su snjegovići, koje su oni izradili, poklonjeni štíćenicima domova za nezbrinutu djecu.

Dragu gošću naše škole posebno je ganuo nenadani susret s njezinom nekadašnjom učiteljicom Anicom Majić i razrednicom Vesnom Čališ, što je bilo iznenađenje koje je za Mariju pripremio ravnatelj Darko Dujmović.

Najzanimljivije događaje iz školskih učionica, u koje su ponovno sjeli i kolege Marije Miholjek u svojim gradovima, Nova TV prikazala je tijekom prosinca u obliku blagdanskih spotova i priloga.

NS sedmih razreda

Predstavljanje knjige *Ovim su šorom prolazili svati*

U sklopu plana i programa nastave povijesti osmoga razreda važno mjesto ima učenje o vrijednostima Domovinskog rata što već tradicionalno obilježavamo posjetom Vukovaru. Ove smo školske godine (28. studenoga 2014.) dobili još jednu prigodu: predstavljanje knjige đakovačkog autora Zdravka Carevića – Cara. Riječ je o invalidu Domovinskog rata teško ranjenom na bojištu u Bosanskoj Posavini. Knjiga se zove *Ovim su šorom prolazili svati*. Naslov je to jedne od najpopularnijih pjesama iz doba rata, a ima i izravne veze s autorom jer se kroz cijeli roman, osim rata, proteže i motiv najavljenog vjenčanja Carevića s dugogodišnjom djevojkom Danijelom.

U ugodnom razgovoru s osmašima Car je odgovorio na sva postavljena pitanja, bila ona vezana uz knjigu ili rat općenito. Predstavljanju je nazočilo više od 130 učenika osmih razreda s matične i područnih škola, ravnatelj, nastavnici povijesti i dio ostalih djelatnika škole. Na ovaj način, kroz svjedočanstva sudionika rata, učenici dobivaju najbolju spoznaju o tome što se uistinu događalo u tom prijelomnom razdoblju naše povijesti. Nadamo se da će i ostali branitelji odvažiti zabilježiti te događaje, da se nikad ne zaboravi!

Jelena Barišić, 6. b

Radioamaterizam kao hobi

Radioamater Davor Perković, član Radio kluba Đakovo, posjetio je u studenom osmaše Područne škole Satnica Đakovačka. Iz njegova predavanja, koje je zainteresiralo mnoge učenike za ovaj hobi, saznali smo da u radioamaterizmu upotrebom različitih telekomunikacijskih tehnologija komuniciramo s istomišljenicima širom svijeta. Razvila ga je daleke 1956. skupina zaljubljenika u tehniku i komunikaciju, a njime se može baviti tko god želi. - Kažemo da su radioamateri za ljude od 7 do 77. U Đakovštini su tri naše postaje: AR postaja Đakovo, AR postaja Mandićevac i AR postaja Kućanci Đakovački. Važno je u svakom kutku svijeta imati radioamaterske postaje zbog pomoći u opasnim situacijama. Tako se u Hrvatskoj 1991. pomoć pružala Vukovaru, objasnio je radioamater Perković. Pokazao nam je kako funkcioniraju radio prijemnici pa smo i sami mogli isprobati pričanje preko prijemnika.

Za vrijeme predavanja prikazan je kratki dokumentarni film iz kojeg saznajemo da su za razvoj telekomunikacije najzaslužniji Talijan Marconi i Nijemac Hertz. Radioamaterizmom se danas u svijetu bavi oko 10 milijuna ljudi, dok Hrvatska broji oko 2.700 radioamatera.

Ana Balog, 8. s1

Šesti razredi u šumi Gaj

U srijedu, 23. listopada 2013. godine, učenici šestih razreda naše matične škole imali su integriranu nastavu koju su izveli u šumi Gaj. Cilj ove integrirane nastave bio je da naučimo nešto o šumi, ali isto tako i cijiniti ljepote prirode i prijateljstvo.

U šumi smo tako imali nastavu hrvatskog i engleskog jezika, matematike, likovne kulture, tjelesnog i prirode. Ovom vrstom nastave smo trebali povezati sadržaje svih navedenih predmeta i tako razvijati interes za prirodu, proučiti šumu kraja u kojem živimo, ekološke odnose i uvjete, biljni i životinjski svijet te otkriti ljepote življenja u zelenom okruženju. Podijeljeni u manje skupine dobivali smo razne zadatke pomoću kojih smo svašta naučili, ali pri tome se i jako zabavili.

Lora Rajković i Ivana Svalina, 6. a

Srednjovjekovni dvorci i utvrde

Učenici šestih razreda bili su vrlo marljivi tijekom zimskih praznika. Oni su spojili svoje znanje s igrom i zabavom te su izrađivali makete srednjovjekovnih dvoraca i utvrda. Neki su učenici izrađivali oružje i opremu srednjovjekovnih vitezova pa su pravili mačeve, štitove, koplja, katapult...

Svoje radove su donijeli u školu prvi dan nastave te ih postavili u školsku knjižnicu kako bi svi učenici, nastavnici i roditelji mogli vidjeti njihovih ruku djelo.

Marija Zrakić, 6. b

VALENTINOVO

Valentino je prekrasan dan,
kao čaroban san.
Na Valentino se svi ljudi vole,
nova se ljubav budi.
Zaljubljeni si daju ruže,
uhvate se za ruke i gradom kruže.
Ljubav je osjećaj lijep i važan,
ljubav je osjećaj predivan i snažan.
Kad voliš ispunjava te sreća,
a ona postaje, sve veća i veća.
Valentino je dan sreće i veselja,
i prepun je ljubavnih želja.
Pogledaj oko sebe malo,
možda je nekome i do tebe stalo.

Zoran Gvozdanović, 6. c

Valentina Čolić, 8. b

Mihaela Mores, 5. c

ŠKOLSKA LJUBAV

Školska ljubav? To vam je nešto neopisivo. To se ne zaboravlja. Moja prijateljica Jana se zaljubila u Nikolu iz A razreda. Sve smo pokušali da je primjeti, no ništa. Promijenili smo stil i sve što se moglo promijeniti, ali ju je sve manje primjećivao. Bila je jako tužna. Nije htjela čak ni sa mnom pričati. Pokušala sam Nikoli objasniti da je voli, no on je drsko odgovorio da ga ona ne zanima. Kada je to rekao Jana je bila iza nas i počela plakati. Nakon mjesec dana kada se Jana smirila, u razred je ušao Nikola i zvao mene. Rekao je da mu se Jana počinje sviđati. Bila sam presretna, ali joj nisam smjela reći. Nikola joj je htio pokloniti za Valentino ruže i priznati. U petak sam ušla u razred i vidjela ružu i čokoladu na stolu (morala sam se pohvaliti). I na Janinom stolu je bila ruža i čokolada. Kada je Jana pročitala pismo bila je presretna. Otišla je do Nikole i rekla da i ona njega voli. Poslije su ih svi zezali, ali njih nije bilo briga. I to je kraj ljubavne priče o mojoj prijateljici.

Ivana Mihalina, 6. b

Marko Dragić, 6. b

MOJE ĐAKOVO

Đakovo voljeni grade
Najljepši si od svih
Diči te katedrala
I ljudi ponosni.

Kada vezovi dođu
Gostiju prepun je grad
Na svima narodna nošnja
Najljepši ručni rad.

To vezle zlatne su ruke
Naše šokadije
To je običaj mojeg je roda
Moje Slavonije.

I zvona s katedrale
Nek sada zazvone
Stigli su dragi gosti
Neka ih pozdrave.

Ma dajte vino
Nek gosti nazdrave
Ovo je naša fešta
Naše Slavonije.

Davor Vidović, 6. c

JESEN U ĐAKOVU

Nebom se ptice igraju u letu,
Stari su Đakovčani
vani i lišće metu.

Drveće je potpuno golo.
Pod njim veseli šokci
igraju slavonsko kolo.

Miris kestjenja dolazi iz grada.
Nažalost, ne mogu do kestjenjara.
Daleko je, a neprestano kiša
pada.

Takva je jesen u mome kraju.
Meni je ljepša nego
Cvijeće u toplome maju.

Antea Maričić, 5. a

JEDNOM U ŽIVOTU...

Jednom u životu susretneš srodnu dušu.
Kad ju ugledaš ne mičeš pogled s nje.
Ugledaš je i misliš jel ona prava za tebe,
Jel ima dušu,
Jel te voli.
Ponekad pomisliš,
Slomit će ti srce ili uništiti dušu.
Uplašiš se i utihneš, katkad pomisliš
Da ti je crna boja ušla u dušu i grize je.
No ne mariš zato gledaš u nju
Otkad je bila mali pupoljak do sada
Kada je velika ruža.
Voliš je, ne skidaš pogled s nje.
Jer voliš je
Ona je tvoja ljubav.
Tvoja srodna duša.

Julijana Kristić, 6. b

Nad zelenom šumom
polako nebo se mrači.
Sumrak se spušta blatnjavim drumom-
tiho – kao nijemi svirači.

U tišini njive stoje, zrakom ptice lete.
Bijeli se oblaci na nebu roje-
tiho- kao pauk kada mrežu plete.

Niotkuda glasa niti zvuka,
samo vjetar šumi u daljini.
Donosi pjev ćuka.
Dolazi sumrak u tišini.

Zvonimir Šturm, 8. c

Jelena Barišić, 6. b

Nina Đurđević, 5. a

VOLIM TE

Volim te zato...
Što me ti jedina razumiješ
kao nitko drugi.
Jer si ti najiskrenija
osoba koju sam upoznao.
Jer si ti savršena za mene.
Jer me ti slušaš dok ti pričam.
Jer si ti nešto najljepše
što mi se ikada dogodilo.
Jer moje srce kuca za tebe.
Jer se zbog tebe osjećam dobro.

Stanko Antinac, 6. a

Ana Žderić, 6. a

Nema više moga djeda

Svatko od nas ima osobe koje voli. U jednom trenutku osobe volimo više, a u drugom manje. Svatko ima i osobe koje će uvijek voljeti, bez obzira na sve.

Tako i ja volim svoga djeda. Voljela sam ga, ne mareći za ljude oko sebe, dok je bio živ, a sada kada više nije sa mnom, volim ga više od svega. Dok je bio živ, tata i mama su ponekad bili ljubomorni zbog moje ljubavi prema djedu, a i on je, bar mi tako kažu, volio najviše mene. Vozio je autobus za Njemačku pa je samo subotom bio u Hrvatskoj. Živio je sam u Osijeku (budući da je baka umrla). Skoro svake subote dolazio je po mene i negdje bi me odveo. Jedne subote u Osijek, na Dravu, druge subote u Trnavu gdje sam najviše voljela ići u jesen jer je tada Trnava mirisala po raznovrsnom voću. Ali nešto posebno bi bilo kada bi me odveo u Kondrić k svojoj majci, a mojoj prabaki na ručak. Svaki put bi se iznenadila i svaki put bi mi svojim lijepim, plavim i toplim očima dala do znanja da sam dobrodošla.

Zadnjih nekoliko mjeseci prije djedove smrti, udaljili smo se. Bila sam prezauzeta pa smo se sve manje viđali. Jednog dana kada smo se dogovorili da će doći po mene, nije došao. To me je jako povrijedilo. Zar mu nisam nedostajala? Čekala sam ga cijeli dan, nisam nigdje izlazila iz kuće jer sam se nadala, ali ipak nije došao. Sljedeće subote pojavio se, ali ja ga nisam htjela vidjeti. Kada je došao žuti fiat njemačke registracije, pobjegla sam u sobu. Došao je za mnom, ali ja sam mu okrenula leđa. Vjerojatno ga je zaboljelo. Sada se kajem zbog toga i jako mi je žao. Sve bih dala da mogu vratiti vrijeme. Nakon mjesec dana poslala sam mu sms da se više ne ljutim i da mi je žao. Dogovorili smo se da ga u nedjelju čekam na autobusnoj stanici. Nisam mogla dočekati to jutro. Bilo je svanulo, a ja sam izletjela iz kuće kao muha bez glave. Nije mi bio problem ujutro rano ustati. Putem sam razmišljala hoće li biti ljut, hoće li me izgrditi ili očitati lekciju. Kada sam stigla, vidjela sam njegovo naborano lice. Došla sam do njega sa suzama u očima. Pružio je svoje tople ruke prema meni, a ja sam odmah dotrčala. Uživala sam u te dvije minute zagrljaja. Posljednje dvije minute. Nakon toga nismo se vidjeli dva mjeseca. Jako mi je nedostajao. O njemu se u kući nije baš puno pričalo, ali jedne noći, mračne crne noći, došla je mama s tužnim izbezumljenim izrazom lica, zadrhtala je i rekla sa suzama u očima: "Tonka, dida ti je umro." Rekla sam da me nije briga. „Ma dajte! Ko je umro? Moj, kako sam ga voljela zvati, "dido"? Ne...“

Nazvala sam svoju najbolju prijateljicu Ivu koja je tu kasnu ljetnu noć provela sa mnom gledajući me kako plačem. Nije bila teška samo ta noć. Teška je bila i ona poslije, i ona poslije i ta nakon te. Svakim danom je sve više i više nedostajao. Koga sada čekati subotom? Komu se radovati i nadati? Tko će mi za Božić i Uskrs donositi ukusne slatkiše i ko će me voditi na misu? Bilo je jako teško prihvatiti da toga neće više biti. I sada je teško. I sada bude dana kada legnem u krevet i prisjećam se uspomena. I boli, boli jako.

Zato svaki, ali svaki put, kada imate priliku nekome reći da ga volite, recite mu to. Možda baš sutra bude kasno, možda baš sutra te osobe više ne bude.

Antonija Skender, 8. a

RAZGOVOR U društvu s Ivanom Žeravicom, mladim đakovačkim dipl. ing. elektrotehnike koji programira skupe softvere za tvorničke

Od jedinice iz matematike do svjetskog softverskog stručnjaka!

Programer Ivan
s cijelim timom
stručnjaka

Specijalist za automatiku, autor softvera koje koriste tvornice za obradu metala, strojevi koji zamjenjuju čovjeka, proputovao je pola svijeta, susreo ljude drukčijih kultura i svjetonazora. Zahvaljujući izvrsnom računalnom znanju dokazao se u inozemstvu, trenutačno radi u Rusiji, no Lijepa Naša ipak mu je najdraža zemlja. Radit će, kaže, na terenima dok god se ne umori, a programirati namjerava dok ne postane "penzić". Upoznati Ivana Žeravicu, koji je i sam prije 20 godina sjedio u učionicama naše škole, doživljaj je.

Vaš posao djeluje zahtjevno, ali i zanimljivo. Što točno radite?

- Moje su područje tvornice koje imaju raznorazne role, kotače, pomične stolove, hvataljke, pokretne trake, robotske ruke, senzore i mjerne uređaje. Radim na računalu koje koordinira svim tim elementima da rade što bolje, brže i sa što manje manualnog utjecaja. Konkretnije, firma za koju radim specijalizirana je za gradnju tvornica za obradu čelika, bakra i aluminija; taljenje starog čelika u velikim pećima, njegovo sipanje u kalupe za razne oblike (četvrtasti čelični stupovi, okrugle osovine i vratila, profili za željezničke pruge i dr.), s tim da određeni profili nakon lijevanja idu na daljnju obradu valjanjem da bi se dobili limovi glatke površine i točno predodređene debljine koji se koriste za razne predmete u našoj okolini (razna kućišta kućanskih aparata, računala, automobili, aluminijske folije, limenke, bakrene pločice, žice, itd...) (Razmislite gdje se sve koriste limovi i žice!) Moja je uža specijalnost programiranje softvera za velike valjalačke stanove (prese) koje pritišću čelike silama i do 300-tinjak tona. Izlazni proizvod strojeva na kojima radim je najčešće spiralni namotaj lima koji može težiti i do 25 tona.

I sami ste nekada bili učenik naše škole. Pamтите li neki događaj iz tog doba?

- Sjećam se, da, svojih prvih školskih dana, učiteljice Pere Vranaričić, prvih slova u slovarici i brojki u bilježnici. Jako se dobro sjećam svoje prve jedinice iz matematike u petom razredu iz ispita u kojem sam imao sve točne odgovore, ali sam dobio jednicu jer nisam prepisao zadatke s ploče na ispit. Sjećam se da kemiju nisam volio i da sam se uvijek borio s poviješću. Sjećam se da sam volio crtati trokutima na tehničkom i rezati šperploču pilicom. Iz ne znam zašto, ali jako mi se urezala misao moje učiteljice Pere kad je za jednog spremanja učionice rekla: "Nije sramota čistiti, sramota je biti prljav!" S vremenom, iskustvom i situacijama u životu to mi se promjenilo u "Nije sramota ne znati, sramota je ništa ne naučiti!"

Osim prve učiteljice, tko Vam je još bio uzor koji ste pratili u odrastanju?

- Od uzora u životu ne bih isticao pojedince. Od roditelja sam naučio što je dobro i što nije, od raznih drugih pametnih ljudi razne pametne stvari, a od manje pametnih koje greške ne činiti.

Kako ste odlučili studirati elektrotehniku i baviti se računalima?

- Za Elektrotehnički fakultet u Osijeku odlučio sam nakon što sam završio Elektrotehničku i prometnu školu. A zašto? Želio sam naučiti više o tome kako zapravo računala funkcioniraju, kako izgleda cijela ta informatička priča. Htio sam "kopati" još dublje jer se nisam zadovoljio spoznajama i znanjem iz srednje. Računala danas svakodnevno koristimo, uzimamo ih zdravo za gotovo i puno se ljutimo kada ne rade, a rijetko se zapitamo kako rade, zašto rade i na kraju krajeva kad ne rade, zašto ne rade.

Kada ste se prvi put otisnuli u svijet?

- Već kao student elektrotehnike putovao sam van na stručne prakse u Japan i Portugal. Otkad sam se zaposlio, bio sam u Austriji, Turskoj, Kini, Njemačkoj i Rusiji. Iznimno me se dojmio događaj u Tokiju. Dok sam šetao parkom kasno uvečer, prišao mi je jedan mlađi par. Držeći u rukama crnu mušku lisnicu, na nešto lošijem su me engleskom pitali jesam li možda slučajno izgubio novčanik. Shvativši da ti mladi ljudi koračaju po parku od čovjeka do čovjeka tražeći vlasnika novčanika, iznenađen njihovom gestom, pokušao sam im pomoći savjetom da otvore novčanik i pogledaju dokumente, da vide koga trebaju naći. Odlučno su odbili, objašnjavajući da bi to bilo narušavanje privatnosti vlasnika novčanika, nakon čega sam tek ostao zatečen! E, kad bi naše "hrvatske" glave ovako razmišljale, Hrvatska bi bila u puno boljoj situaciji nego je danas.

Postoji li neka tajna prilagodbe svim sredinama koje su bitno drugačije od naše?

- Tajna prilagodbe okolini je vrlo jednostavna i počiva samo na jednoj riječi: tolerancija. Kad si u neobičnoj kulturi, pokušaj u dobrom duhu prakticirati je i tebi će biti zabavno, a okolini drago. Ma da radiš i krivo, bit će im drago zato što se trudiš. Poštivaj tuđu vjeru, bez obzira kako prakticiraš svoju. I generalno pravilo: ne učini drugome što ne bi htio da drugi učini tebi.

Brzopotezno !

- * Najljepši grad koji ste posjetili? Tokio.
- * Najdraža zemlja? Hrvatska, ipak!
- * Što Vas najviše ljuti? Ucjena. To je najniži i najpodliji oblik ljudskog ponašanja.
- * Omiljeno jelo? Kuhana junetina u sosu od rajčice s pire krumpirom.
- * Omiljeni sport? Pool (vrsta bilijara).
- * Omiljeni film? Zdrpi i zbrisi (Snatch).
- * Omiljena glazba? Prodigy, Fatboyslim, RHCP, Hladno pivo, Dubioza kolektiv.
- Ali nekad dok radim slušam i klasičnu glazbu (opušta me i pomaže koncentraciji).
- * Omiljeno prijevozno sredstvo? Cipelcug
- * Facebook ili Twitter? Skype. Facebook koristim, ali nastojim ga izbjeći kad god mogu.

Kako najčešće izgleda jedan Vaš radni dan?

- Radni dan, gdje god bio i radio, počinje oko 8. Nakon nezaobilazne jutarnje kave s kolegama mehaničarima, električarima, tehnolozima i menadžerima, počinje timsko rješavanje dnevnih problema koji se uglavnom sastoje od pokušaja pomicanja određenih dijelova strojeva ili njih više kao jedne cjeline. Potreban je zajednički trud da bismo sve te dijelove izorganizirali da se uistinu ponašaju kao jedan organizam. Volim pomisliti da se kolege brinu za tijelo stroja, a ja za mozak. Dan najčešće završava u kasnim večernjim satima, kada slijede večera, tuš i krevet, te ujutro sve ponovno ispočetka na nekom drugom dijelu stroja.

Uz taj naporan cjelodnevni posao, ostaje li Vam uopće slobodnog vremena?

- Malo slobodnog vremena, koliko imam, trudim se uvijek provesti u komunikaciji sa svojom djevojkom, obitelji i prijateljima, a kada sam kod kuće, družim se s njima što je više moguće - uživo. Skypea i Facebooka bude ionako previše dok sam na terenu!

Što želite raditi u budućnosti; i dalje programiranje na terenu ili?

- Plan za budućnost je raditi ovaj posao na terenu koliko budem mogao. Terenski posao dosta vas iscrpljuje fizički i psihički. Kad osjetim umor, sjest ću u neki ured i raditi na projektiranju softvera.

Radeći, Ivan je upoznao ljude s raznih kontinenata

Šala nikad nije žedan!

Prvi put u školu kad smo pristigli

Još navečer Čokolino smo pili!

U 1. razredu upoznala nas učiteljica Jasna;

Zatim ju zamijenio učitelj Mario, odijela krasna.

Učitelj Mario biloj boji nas učio,

Ali pola razreda Dinamu naučio!

Sljedeće godine učiteljica Jasna nam se vratila;

3 godine kroz život nas je pratila.

U 5. razred ispratila nas učiteljica Itana;

Tada ju zamijenila nastavnica Katarina.

Nastavnica Katarina 4 godine našeg ludovanja je trpila,

Ali nadamo se da sve nam je oprostila.

Od 1.-4. u zbornici nas zvali najboljima,

Al' od 5. nas vežu skoro samo s problemima.

Sada čujte nešto o nama:

Andrić košarku igra;

Luka napao bi i tigra.

Kiki u roznoj boji dosta toga ima;

Damirove fore sviđaju se svima.

Iva pleše u KUD-u;

Karlo bi mogao raditi na sudu.

Abi crtati voli;

Hamzu pogled u imenik boli.

Brana logičar je najveći;

Kad Ana pjeva cijela škola ječi.

Teddy bi da u Hollywood ode;

Antonia ne zna što bi bez mode.

Renata ljubavne stihove stvara;

Nini sve redom reketom obara.

Lea se želi baviti kemijom;

Ivani želja je da prošeta revijom.

Rule zavodnik je teški;

Matea kaže da 1D nema greški.

Danijel igra nogomet na travi;

Lika i Pepi svirači su pravi.

Kad Robo nos puše,

Ne bismo čuli ni da školu ruše!

Sada u srednju mi krećemo,

Al' ovih 8 godina nikad zaboravit' nećemo!

Pjesma nad pjesmama

*Koraknuli smo u nju
ko' pogubljeni.
Oštrom rukom odgojeni,
redu naučeni,
radu privrženi,
disciplinirani,
mi, čista, neiskvarena dječica!*

*Val nas je šibao
al' životu naučio
i predao...
U druge ruke.*

*Bari je i dalje zaljubljena.
Bonky šarmira svaku ribicu.
Ivona je nadmašila kraljicu.
Zbunjena je Pina,
do nje je mala luda plava Valentina.*

*Elena i Amalija frendice su prave,
jedna bez druge k'o muha bez glave.*

*Marko eng Stipi je Sjevernjača,
a Kety loodacha.*

Stjepan buntovnik, a sve kao pobožnik.

*Dok Poppy češlja zlatne uvojke
Nikola dijeli filozofske nauke.*

Luka jede flips od kečapa, smrdi cijela škola.

Tinči je bečarska lola.

Jure dječak iz prve klupe.

Kata nosi naušnice skupe.

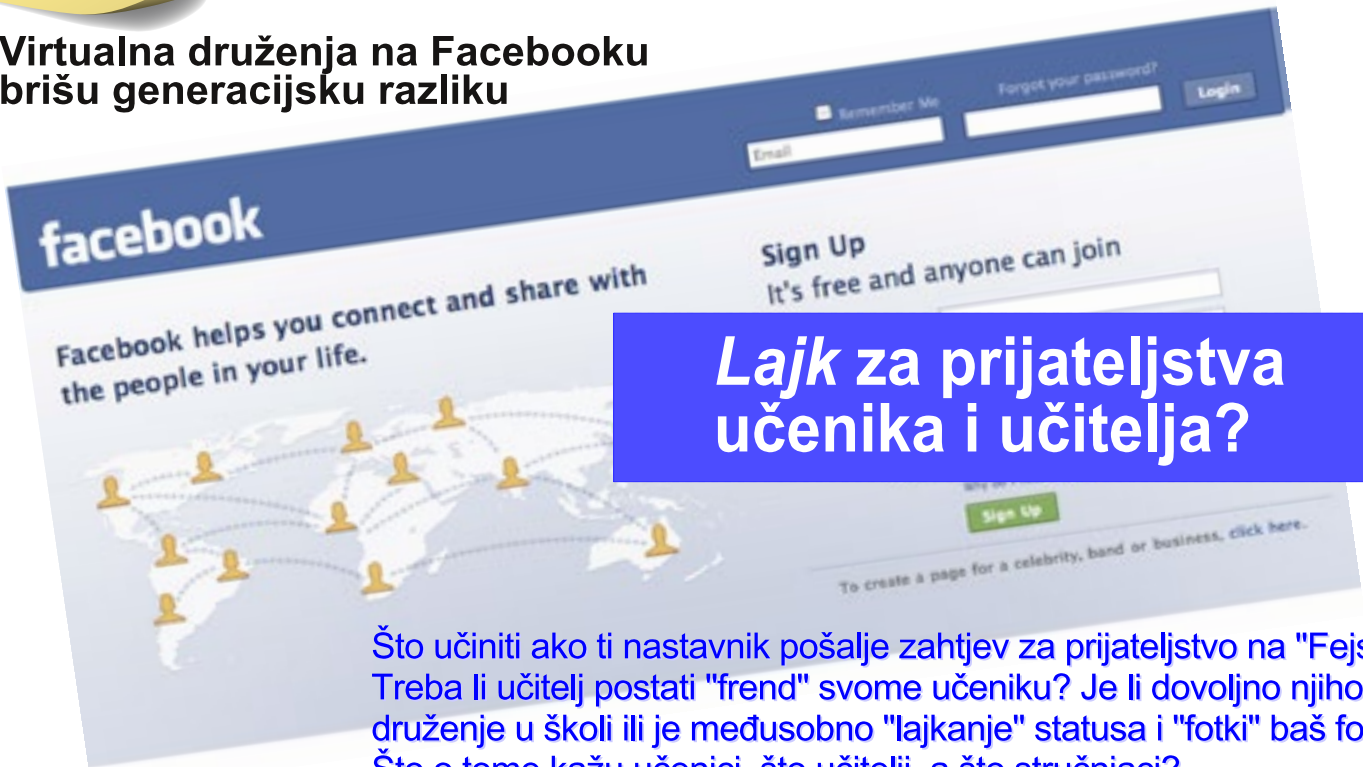
*Pero Hercegovac pravi,
čevapi i kajmak mu u glavi.*

*Srce nam se slama
ostaviti razrednika sama.*

*Jer sve smo to mi
na raskršću života...*

ŠINGACI I MATO!!!

Virtualna druženja na Facebooku brišu generacijsku razliku

Lajk za prijateljstva učenika i učitelja?

Što učiniti ako ti nastavnik pošalje zahtjev za prijateljstvo na "Fejsu"? Treba li učitelj postati "frend" svome učeniku? Je li dovoljno njihovo druženje u školi ili je međusobno "lajkanje" statusa i "fotki" baš fora?! Što o tome kažu učenici, što učitelji, a što stručnjaci?

Dok pred pločom i u školskim klupama učitelji i učenici ne smiju razvijati prijateljske, nego odnose uzajamnog poštovanja, sve su češća njihova virtualna prijateljstva. Nastaju na društvenim mrežama, u čemu prednjači Facebook. Učenici smatraju da učiteljima, prihvate li njihov zahtjev za prijateljstvo, postaju bliži, no učitelji koji postaju frendovi svojim učenicima čine to isključivo jer je Fejs dobar i besplatan kanal za razmjenu obavijesti o školskoj zadaći, obvezama i aktivnostima. Na ovakav zaključak upućuje malo istraživanje provedeno u našoj školi. I jedni i drugi zastupaju mišljenje da si fejsanjem mogu zaći u privatnost, što, kažu, nije pozitivno. Čestim druženjem na Fejsu, bez kojeg svakodnevica modernog đaka nije zamisliva, postaje sve teže prepoznati gdje treba povući crtu u odnosu učenik-učitelj.

Kada se na mjestu kao što je internet razmjenjuju šakaljiva mišljenja, dijele privatne fotografije, statusi koji nisu za svačije, a posebno dječje oči, i slični privatni sadržaji, nameće se pitanje trebaju li učenici vidjeti sve što rade njihovi nastavnici ili bi nastavnici trebali cenzurirati svoje postove? Istovremeno, s puno hrabrosti i slobode školarci objavljuju razne informacije i komentiraju sebe, druge, svoje prijatelje, obitelj i – nastavnike! Vrlo se lako može dogoditi da upravo učitelj(ica) na Facebooku slučajno sazna nešto što nije trebalo pa će se pitati reagirati ili ne, prijaviti to ili ne, reći roditeljima ili šutjeti? Je li zato mudrije i za učenike i za učitelje ipak ne koristiti Fejs kao komunikacijski kanal? Nije li škola dobar teren za međusobni dijalog, pa i neformalne razgovore ("pod odmorom")? Nije li elektronička pošta koristan nadomjestak za ono što se zaboravi ili ne stigne riješiti u razredu?

Privatno izvan škole i izvan *Fejsa*

- Internetska prijateljstva učenika i učitelja mogu biti korisna ako im je cilj unaprijeđivanje odgojno-obrazovnog procesa. Ako se takva virtualna prijateljstva koriste za dogovore vezane uz organizaciju nastave i izvanastavnih aktivnosti, informacije o dodatnoj literaturi, dogovore o individualnim i grupnim informacijama i slično, tada ih smatram iznimno korisnim. Međutim, dijeljenje informacija iz privatnog života između učenika i učitelja može biti rizično područje, odnosno povod za nastanak sukoba. Potrebu i jednih i drugih za privatnim izvan škole treba poštovati, smatra školska psihologinja Ivana Sadać. Dodaje kako je Fejs svima pomalo postao opsesija koju treba znati kontrolirati. Primijetila je također da puno češće zahtjeve za prijateljstva šalju učenici nastavnicima, nego obrnuto.

Dobro mjesto za razmjenu informacija

Što o svemu ovome misle neki naši vršnjaci, sedmaši koji s 13 godina imaju "legalne" Fejs profile? Lidija bi preko Fejsa pitala učitelja o nejasnoćama sa sata, no misli da nije u redu što neki učenici objavljuju pogrdne statuse o svojim nastavnicima. Manueli je Facebook dobro došao za dogovor oko pojedinosti u vezi nastave, bilo s prijateljima iz razreda, bilo s učiteljima. Hrvoje smatra da je, postane li frend s nastavnikom, ugrožena njegova sloboda izražavanja, a s njim se slaže i Goran. Kaže da si tako uzajamno mogu vidjeti neke osobne, intimne stvari, što nikako nije dobro. Ivan misli da je korisno imati razrednika za prijatelja, jer ga možemo upitati mnogo toga u vezi ispita ili izostanaka. - Razrednica je nedavno svakog od nas zvala na kućni telefon kako bi nam prenijela hitnu obavijest, a bilo bi joj puno lakše da je znala za našu razrednu Facebook grupu. Da je bila u grupi, mogla nam je tu obavijest prenijeti istog trena, brzo i besplatno!, ispričao je Ivan.

Učitelj treba znati postaviti granice

Facebook je u prvom redu namijenjen starijima od 13 godina, a većina učenika osnovne škole to nije, podsjeća sociologinja Zrinka Racić. - Nastavnik je profesionalni edukator svojih učenika i ne bi im trebao biti Facebook prijatelj, ma koliko bio dobar s njima u nastavi. Kako je Fejs često popunjen privatnim informacijama, slikama i razgovorima, može se i nenamjerno izbrisati granica između privatnog i poslovnog odnosa. Nastavnici bi zato trebali zadržati profesionalnu distancu kako bi ih učenici više cijenili, a oni zaštitili svoju privatnost. Privatne fotografije, razmišljanja ili stavovi koje čitamo po zidovima nisu ono što učenici i njihovi nastavnici trebaju dijeliti, kaže sociologinja i dodaje da kod nas zakonski još nije regulirano pitanje Facebook prijateljstva nastavnika i učenika, pa učitelj u skladu sa svojim uvjerenjima odlučuje hoće li imati učenike za frendove.

Mnogi osnovci provode previše vremena *viseći* na Fejsu

Privatne fotografije ili razmišljanja koje čitamo po "zidovima" nisu ono što učenici i nastavnici trebaju dijeliti.

Zrinka Racić
SOCIOLOGINJA

Nastavnici su podijeljeni. Oni koji na ovoj društvenoj mreži prijateljuju s učenicima smatraju da Fejs može pridonijeti obrazovanju i zbog takve komunikacije ne očekuju nikakve probleme. Druga skupina nastavnika Facebook prijateljstva drži nepoželjnima. Možda i nisu loša, ali mogu loše završiti. Društvena je mreža virtualna, ali i stvarni prostor za otkrivanje privatnosti koja njihovim učenicima, smatraju, ne bi smjela biti dostupna. Ima i onih koji za frendove prihvaćaju samo bivše učenike. - Iako sam zaštitila neke svoje slike i objave, ne bih nikada prihvatila zahtjev sadašnjeg učenika, ali neke bivše učenike da. Lijepo je vidjeti što danas rade, što studiraju ili kako napreduju u životu, kaže učiteljica matematike Sanja Valjetić. Zaštita privatnosti, koliko je god moguće, tako za sve ostaje osobni izbor u slučaju sklapanja Facebook prijateljstva.

Lea Popović Basta, 7.b

Mali humanitarci školuju vršnjakinju u Africi

Prošle školske godine učenici i učitelji satničke škole postali su kumovi djevojčici Fideliji koja živi u Beninu, siromašnoj zemlji u zapadnoj Africi. Zahvaljujući humanosti jednih i drugih, Fideliji je omogućeno ovogodišnje školovanje koje za nju, osim stjecanja znanja, znači i svakodnevni obrok, što u toj zemlji predstavlja veliku sreću i sigurnost. Njegujući kumstvo, tijekom adventa djeca su u školu donosila i prodavala kolače, a prihod spremala u škrabicu. Prikupljeno je dovoljno novca kako bi mala Fidelija i dogodne nastavila svoje školovanje.

Pred Uskrs je učenike posjetila sestra Ignacija Ribinski, nadbiskupijska animatorica župnih misijskih skupina. Pričala im je o teškim uvjetima života njihovih vršnjaka u Beninu, o obrazovanju koje za njih predstavlja dar, te o plodnoj i bogatoj Africi čiji su resursi zbog neukosti pukane iskorišteni. Pred misionarima je zato, rekla je, odgovoran posao educiranja budućih naraštaja kako bi stekli znanja i vještine koje će im omogućiti bolji život u svojoj domovini. Učenike je posebno iznenadilo saznanje kako tamošnjoj djeci prijete bolesti koje su u Europi davno iskorijenjene, poput gube.

NS sedmih razreda

ODLIKAŠI

naši ...

Paulina Rajić

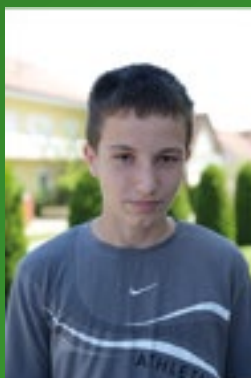
Katarina Zeko

Ana Stipić

Jure Tomić

Stjepan Vomš

8.52
razred

Anamarija Mihalj

Inga Ćurić

8.06
razred

Iva Tokić

Josip Milković

Lena Dunderović

Maja Mihalina

Mara Zrakić

Marko Šimić

Sandra Fundek

Sanja Pažin

Vedran Vidaković

Zvonimir Šturm

Martina Goluža

Antonio Janjić

Bruno Bušić

Danijela Schell

Domagoj Bunoza

Filip Čota

Franko Lozić

Ivona Mesaroš

Karlo Iletić

8.b
razred

Mario Dragić

Matea Novković

Mislav Petrović

8.e
razred

Kristina Kovačić

Martina Novković

Matko Mihalj

Nikolina Sučić

Ivana Jagodić

Tihana Ivešić

Ružica Blažanović

Tomislav Ćosić

Lara Šimičić

Sandra Mamić

OSNOVNA ŠKOLA

JOSIPA ANTUNA ČOLNČIĆA